

[Justitsministeren]

Her kan der være god grund til gennem en skærpelse af straffniveaue og strafferammerne at markere samfundets afstandtagen fra disse forbrydelser og samtidig styrke det strafferetlige værn mod repressalier over for vidner.

På denne baggrund foreslås der i straffeloven indsat en bestemmelse, som hjemler en forhøjet straf på indtil 6 års fængsel, når vidner udsættes for vold, trusler, repressalier m.m.

Strafbare forulempelser i anledning af forklaringer til politiet eller i retten sker ofte over for medgerningsmænd i en straffesag, hvor medgerningsmanden i større eller mindre omfang afgiver forklaring også om andres andel i overtrædelsen.

Medgerningsmanden har undertiden status som vidne, men i andre tilfælde har vedkommende status som medtiltalt i samme sag. Behovet for at beskytte den pågældende må imidlertid anses for at være det samme, hvad enten forklaringen afgives som vidne eller med status som sigtet eller tiltalt. Derfor er udtrykket vidne ikke anvendt i selve lovteksten. I stedet tales om en persons forventede eller allerede afgivne forklaring til politiet eller i retten.

Den anden del af lovforslaget vedrører retsplejelovens beskyttelsesregler, idet forslaget endvidere har til formål at muliggøre, at et vidnes identitet i ganske særlige tilfælde kan hemmeligholdes for den tiltalte.

For at sikre det enkelte menneske mod overgreb og for at beskytte retssamfundets funktionsdygtighed er det efter regeringens opfattelse nødvendigt at ophæve det gældende forbud mod de såkaldte anonyme vidner og i stedet indføre en meget begrænset adgang til at kunne hemmeligholde et vidnes identitet. Med lovforslagets begrænsede indhold fastholdes princippet om, at et vidnes forklaring aldrig kan hemmeligholdes for den tiltalte.

Efter forslaget gives der domstolene mulighed for efter en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag at bestemme, at et vidnes navn, stilling og bopæl skal hemmeligholdes for den tiltalte. Det er en betingelse for hemmeligholdelse, at det må antages at være uden betydning for tiltaltes forsvar, om tiltalte kender vidnets identitet, og herudover at afgørende hensyn til vidnet gør hemmeligholdelse påkrævet. Retten kan i forbindelse hermed yderligere bestemme, at tiltalte skal forlade retssalen under vidnets forklaring, hvis der er

grund til at tro, at tiltalte eller dennes nærmeste ellers vil blive udsat for alvorlig fare.

De foreslåede regler indebærer ikke nogen begrænsning i den tiltaltes adgang til at få kendskab til de vidneforklaringer, som afgives i sagen mod ham. Der sker således ingen ændring i den gældende bestemmelse om, at tiltalte har et ubetinget krav på at få kendskab til indholdet af de vidneforklaringer, der er afgivet i hans fravær. Efter forslaget er det således alene kendskab til vidnets identitet og udseende, der kan forholdes den tiltalte.

Forslaget berører heller ikke forsvarerens ret til at overvære vidnets forklaring eller til at stille spørgsmål til vidnet.

Endelig foreslås der indsat en ny bestemmelse i retsplejeloven vedrørende tidspunktet for gengivelsen af et vidnes eller en medtiltaltes forklaring. Formålet med forslaget er at søge – navnlig i sager, der omfatter stærkt belastede kriminelle og organiseret kriminalitet – at forhindre, at den tiltalte får mulighed for at afpasse sin forklaring efter f.eks. medtiltaltes forklaringer.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om forsikring mod følger af arbejdsskade.

(Lovforslag nr. L 168).

Regeringen har fundet det ønskeligt at fremsætte forslag til lov om forsikring mod følger af arbejdsskade til afløsning af lov om arbejdsskadeforsikring på baggrund af en række forslag til ændringer og forbedringer, som fremgår af betænkning nr. 1142/88, og som administrationen af den gældende lov har givet anledning til.

Der er følgende mere væsentlige forslag til forbedringer:

- frist for anerkendelse af ulykker og kortvarige skadelige påvirkninger på 3 måneder og frist for anerkendelse af erhvervs sygdomme på 9 måneder,
- direkte udbetaling af erstatningerne fra forsikringsselskaberne til de skadelidte i stedet for gennem kommunerne,
- præcisering af forsikringsdækning af personer, der udfører tillidshverv,